

VILDSVINSBERGARE MED CITRONKRYDDAD
POTATISPUCK OCH STEKT SVAMP
600 g vildsvinsfärs (eller blanda lamm-
och fläskfärs)

50 g getost
1 ägg
2 1/2 dl mellangrädde
lite finhackad färsk eller finstött
torkad rosmarin
salt, peppar

Blanda färsen i matberedare. Lägg allt utom grädden i mixerskålen och kör en kort stund. Håll sedan i grädden under gång så att den blandar sig med färsen.

Forma till knubbiga lite avlånga biffar.

Stek till vacker färg i varm panna och lägg sedan på ugnsäkert fat för efterstekning i 175 grader i 15 min. Vill man ha lite sky kan man vispa ur pannan med buljong och balsamvinäger.

500 g potatis av mjölig sort
rivet skal av en citron
4 skivor rökt fläsk eller
rökt vildsvinssida, 1/2 cm tjocka
125 g rumsvarmt smör

Skala och koka potatisen, lät den ånga av.
Skär fläsket i fina små tärningar och stek dem till krispighet.

Tryck sönder potatisen med en gaffel mot kastrullens insida. Den ska inte mosas, bara tryckas sönder. Blanda med varsamma tag potatis, rivet citronskal, fläsktärningar och smöret klickvis. För att snåla på smöret kan man spara lite av kokvattnet och blanda ner. Smaka av med salt och svartpeppar. Forma till en 'puck' var.

Stek 500 g valfri svamp. (Trattkantareller och ostronskivling är en god blandning men färska champinjoner går också.) Salta och peppra.

Lägg upp potatisen mitt på en varm tallrik och placera en vildsvinsbergare ovanpå. Strö den stekta svampen runt och dekorera med en kvist färsk rosmarin.

ÅKERÖPAJ MED SAFFRAN

Pajdeg: 3 dl vetemjöl, 150 g kallt smör och 2-3 msk kallt vatten. Blanda snabbt ihop till en flagig pajdeg och tryck ut den i en pajform. Ställ kallt så länge.

Fyllning: 3-4 Åkeröapplen eller annan syrlig äppelsort. 100 g rumsvarmt smör, 1 1/2 dl socker, 2 ägg, 1/2 paket (en knivsudd) saffran.

Rör smöret, sockret och saffran med elvisp. Riv äpplena grovt (skala inte!) och blanda direkt i smeten. Håll smeten i den degklädda formen och ugnsgrädda 35 min i 200 grader.

Servera med vispgrädde eller glass.

Verklighetsanpassat skogsbruk

Statens fastighetsverk förvaltar sedan 1996 cirka sex miljoner hektar mark främst i norra Sverige. Det är markområden som på grund av rennäringslagen och andra legala skäl måste ägas av svenska staten. Därför fördes de över till Fastighetsverket i samband med att Domänverket och Vattenfall bolagiserades. Av dessa sex miljoner hektar är drygt en miljon hektar produktiv skogsmark. Så mycket som 63 procent av den produktiva skogsmarken utgörs av reservat eller är på annat sätt skyddad. De 390 000 hektar som återstår ska Fastighetsverket, enligt regeringens instruktion, förvalta «... på ett sätt som innebär god resurshållning och hög ekonomisk effektivitet».

På den del av marken som kan vara intressant för skogsbruk arbetar i dag tio personer med att inventera naturvärdena. Arbetet inleddes våren 1998 och beräknas vara klart senast år 2001, två år innan den av Skogsvårdsstyrelsen utsatta tidsramen. Fastighetsverket arbetar även med att kvalitetsmärka sitt skogsbruk enligt FSC (Forest Stewardship Council), ett internationellt certifieringssystem med nationellt anpassade kriterier. Ett FSC-certifierat skogsbruk vilar på tre ben: ekonomisk hållbarhet, hänsyn till naturvärden samt hänsyn till sociala intressen.

Fastighetsverkets hela skogsinnehav ligger inom rennäringsens åretruntmarker och förvaltning av marken i myndighetsform säkerställer att rennäringsens intressen beaktas. Innan vi drar vägar eller slutavverkar samråder vi om åtgärden med den berörda samebyn.

Fastighetsverket har bara ett fåtal personer anställda för skogsskötseln, varför uppdrag och tjänster handlas upp i mycket stor utsträckning. På så sätt bidrar vi till försörjningsunderlaget på de orter där våra marker finns.

Fastighetsverkets skogsbrukspolicy tar hänsyn till bland annat turismens, naturvårdens och samernas intressen. Fastighetsverket avverkar därför knappt hälften av tillväxten i skogen. Det är en uttagsnivå som är betydligt

lägre än den som andra stora markägare har. Trots det är våra virkesleveranser en viktig och betydelsefull bas för råvaruförsörjningen av sågverken i Norrlands inland. Försvinner detta underlag kan det ha avgörande betydelse för enskilda sågverk. Utan sågverk och därmed marknad i inlandet förlorar även den privatägda skogen i värde. ■

Carita Bäcklund